

Moterims – ar su juo būsiu laiminga?

Šiame straipsnyje apžvelgsime kelis esminius klausimus, kuriuos kiekvienai moteriai sveika užduoti pačiai sau pradedant kurti santykius su vyru. Moters psichika gyvenimo partnerio pasirinkimo atžvilgiu turi savų niuansų. Pirmas jų – moteris, sutikusi patinkantį vyrą, iš karto mato visą jo potencialą, t.y. koks jis galėtų būti partneris jai, tėvas vaikams, kokia karjera jis galėtų padaryti versle ir tt. Bėda tame, kad „galėtų“ dar nereiškia, kad galės. Dalis vyrų turi labai didelį potencialą, kuris visą gyvenimą ir liks potencialu. Deja, dalis moterų tiki, kad šalia jų vyras atsiskleis ir taps tuo svajonių riteriu, kurio galimybę jos mato, o ne tuo ne visai dėmesingu, šiek tiek išgeriančiu ir sunkiai randančiu darbą vyru. Kitas moteriškos psichikos niuansas – moteris prie vyro prisiriša palaipsniui. Nusprendusi „tik pabandyti“ po poros metų santykių ir gyvenimo kartu moteris pajunta, jog vis sunkiau įsivaizduoja savo gyvenimą be jo, nepaisant to, kad šalia jo jaučiasi vieniša ir nelaiminga. Taigi, į ką turėtų atsižvelgti kiekviena moteris, pradėdama naujus santykius:

Pirmas klausimas, kurį verta užduoti sau – ar jis mane tenkina toks, koks yra? Ar man pakanka jo tokio, kokį matau čia ir dabar ar būsiu su juo laiminga tik tada, kai jis... (taps dėmesingesnis, daugiau uždirbs, imsis savo veiklos ir tt). Tai nereiškia, kad nereikia palaikyti vyro ir skatinti jį tobulėti, nesikalbėti apie savo poreikius ir norus ir neieškoti būdų, kaip vienas kitam suteikti malonumą būti kartu. Tai reiškia, kad jei vyras nuo pirmų dienų tampa moters projektu tobulesnio vyro kūrimui, o ne žmogumi su kuriuo gera jau dabar, pora pasmerkta nusivylimui santykiais ir skyryboms.

Antras klausimas – ar būdama su juo vis labiau patinku pati sau? Tas žmogus, šalia kurio pradėdate sau nepatikti ar net

nemėgti pati savęs, yra gyvenimo partnerio priešingybė. Būti poroje su tokiu žmogumi moteriai pavojinga, kadangi po kurio laiko ji patikės tuo, kad yra kaip tik tokia, kaip jaučiasi ir kaip apie save galvoja. Sveiki santykiai yra tada, kai partneriai poroje vis labiau patinka patys sau ir jaučiasi geriau savo pačių atžvilgiu.

Trečias klausimas, kurį verta sau užduoti – ar aš jam rūpiu?

Ar jis šalia ir tada, kai man blogai ar tik tada, kai esu geros nuotaikos? Ar paiso mano norų ir poreikių ar gyvena tik pagal save? Rūpestis parodomas veiksmais, o ne žodžiais. Viena iš klasikinių atvejų, kuomet moteris (vyrai taip pat) gauna skaudžias santykių pamokas yra aklas tikėjimas partnerio žodžiais „aš tave myliu“ neatkreipiant dėmesio į tai, ar jis tą meilę parodo veiksmais. Dalies moterų problema yra „sugebėjimas“ pasirūpinti pačia savimi neleidžiant to padaryti vyrui, kas sutrukdo jam atsiskleisti, o jai pamatyti ar jis sugeba atlikti savo kaip vyro pareigas ir būti užuovėja bei parama, ar moka būti šalia kai moteriai sunku, ar yra palankus moters norams ir poreikiams.

Ar jis atrodo idealus, nuostabus, tobulas ir vien jį pamačius

svaigsta galva? Jei taip – atsargiai. Žmogaus vaizduotė labai laki. Užtenka kad keli kito žmogaus bruožai primintų kažką, kuo žavimės ir greitai visą žmogų paverčiame savo vaizduotės įsikūnijimu. Vyras, nuo kurio žemė sudreba po kojomis, greičiausiai taps arba nemalonaus atsipeikėjimo priežastimi pamačius, koks ji yra iš tikro (kas gali įvykti tik po kelių metų) arba priklausomybe dėl eilės priežasčių (buvimas su juo poroje kelia savivertę, audrina vaizduotę ir tt).

Norite būti su juo ar be jo negalite?

Jei negalite be jo gyventi, pats laikas susimąstyti. Žmogus, be kurio gyventi negalite gali daryti su jumis ką nori ir būti ramus, kad niekur nedingsite.

Daliai moterų ir merginų yra labai lengva sumaišyti sveiką abipusį ryšį su priklausomybe ir savo fantazijų vaisiumi

nenorint matyti realios situacijos. Reikia pakankamai dėmesingumo tam, kaip jaučiatės santykiuose ir atvirumo su savimi nebijant pasakyti sau tiesą, kad šalia turėtumėte vyrą, su kuriuo galėtumėte kurti partnerišką, vienas kito palaikymu ir pagarba pagrįstus santykius.